

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **K. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 17 września 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 26 lutego 2025 r., sygn. akt II Ka 655/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Krasnymstawie z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 733/20

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w.

Przypomnieć należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie

instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Może to nastąpić tylko wówczas, gdy już pobieżna analiza złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego wskazuje na jego zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić jedynie wtedy, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Tylko taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Obrońca K. M. wniosek o wstrzymanie umotywowował zaistnieniem dużego prawdopodobieństwa podzielenia zarzutów kasacyjnych i wobec tego poważnymi konsekwencjami wykonywania przez skazanego kary pozbawienia wolności. Nie przesądzając jednak w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji, brak jest podstaw do stwierdzenia w chwili obecnej, że jej uwzględnienie jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Dostrzec wszak należy, że wyeksponowane w kasacji obrońcy zarzuty odnoszą się przede wszystkim do szczegółowych kwestii postępowania dowodowego. Powoduje to, iż wstępna lektura zarzutów nakazuje stwierdzić, iż wymagają one rozważenia na dalszym etapie merytorycznego rozpoznawania sprawy, a przez to obecnie nie mają charakteru oczywistego. Brak stwierdzenia *a priori* wysokiego prawdopodobieństwa podzielenia zarzutów wyeksponowanych w kasacji w istocie wyklucza skorzystanie z wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania wyroku. Należy przy tym zaznaczyć, że fakt odbywania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności z natury rzeczy wiąże się z pogorszeniem sytuacji rodziny osadzonego, w tym również w sferze majątkowej.

Wypada jednocześnie zaznaczyć, iż termin rozprawy kasacyjnej został już zaplanowany na dzień 4 listopada 2025 roku. Wówczas szczegółowej kontroli poddane zostaną zarzuty podniesione w kasacji obrońcy.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]